

kommer ind under denne Lov, fastsætter Lovforslaget ikke en saa snæver Begrænsning. Loven af 7. Januar 1898 overlader det til den forsikringspligtige selv at bære sin Risiko eller overlade den til et af Indenrigsministeren anerkendt Selskab, medens Lovforslaget paalægger den forsikringspligtige at afgive sin Risiko til et saadant. Under Hensyn til, at Sejlskibe i Konkurrencedygtighed ere Dampskibene underlegne, og da navnlig Sejlskibe af en Størrelse paa over 50 R. T. i de senere Aar ere formindskede i Antal om end ikke i Tonnage (jfr. Bemærkninger til Lovforslaget S. 14) foreslaas en Lempelse af den Arbejdsgiveren paalagte Forsikringspligt. De herhen hørende Bestemmelser gaa ud paa, at Staten yder en Tilskudspræmie for hver forsikringsberettiget Person, der farer med Sejlskibe af under 300 R. T., men at denne Tilskudspræmie ikke kan overstige et vist Maksimum.

Lovforslaget drager dog en bestemt Grænse nedad, idet Loven ikke skal omfatte saadanne Skibe, der have en ringere Størrelse end 20 R. T. Brutto.

Ligesom Regeringen har Udvalget haft sin Opmærksomhed henvendt paa denne Bestemmelse, der medfører, at selv om Lovforslaget ophøjes til Lov, vil der dog blive et mindre Antal Søfolk tilbage, som ikke kunne komme ind under Loven, og som heller ikke kunne komme ind under Lov af 3. April 1900 om danske Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde, nemlig de, som fare med Skibe, der ere under 20 R. T., men som ikke ere Fiskerifartøjer. Udvalget har dog ikke stillet Ændringsforslag sigtende til at udfylde dette Hul i Lovgivningen angaaende Ulykkesforsikring for Søfart og Fiskerivirksomhed, fordi man ganske kan dele de Betragtninger, der i saa Henseende gøres gældende i de Bemærkninger, der ledsage Lovforslaget, og hvori det anføres: For saa vidt angaar Besætningen i saadanne mindre Skibe, vil det nemlig synes det naturligste, at Spørgsmaalet om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde finder sin Løsning gennem en Udvidelse af Lov om danske

Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde af 3. April 1900. Udvalget slutter sig hertil og til Ønskeligheden af snarest at faa udvidet Loven om danske Fiskeres Forsikring i Ulykkestilfælde til ogsaa at omfatte Besætningerne paa de ommeldte Smaafartøjer.

Der har i Udvalget ikke været nogen Uenighed angaaende Grundprincipperne i Forslaget, som man i det hele har kunnet tiltræde. De Ændringsforslag, der stilles af Udvalget eller Udvalgets Flertal, ere derfor ikke af indgribende Betydning og kun i ringe Grad Realitetsændringer, idet de væsentligst ere enten redaktionelle eller sigte til tydeligere at udtrykke, hvad der antages at være Lovforslagets Mening.

Til Ændringsforslagene knyttes følgende Bemærkninger:

Til Ændringsforslag Nr. 1.

Ændringsforslaget gaar ud paa at hindre, at det Tilfælde kan indtræffe, at Besætningen paa et enkelt Skib kommer ind under en Dobbeltforsikring, hvilket vil kunne ske, hvor f. Eks. en dansk Reder fragter et fremmed Skib, hvis Besætning i Forvejen er ulykkesforsikret. Derimod har Udvalget ikke anset det for rimeligt at lade Forsikringspligten bortfalde for det Rederi, der midlertidigt lader et dansk Skib overgaa til fremmed Reder, som ikke er undergivet Forsikringspligt.

Til Ændringsforslag Nr. 2.

Ændringsforslaget tilsigter at give den forsikrede samme Ankeret som den forsikringspligtige.

Til Ændringsforslag Nr. 3.

Ændringsforslaget gaar ud paa mere bestemt at fastslaa, hvilke Personer af et Skibs Besætning der er inde under Forsikringen.

Til Ændringsforslag Nr. 8.

Udvalget har ikke ønsket med dette Ændringsforslag at tilføre Lovforslaget ny Principper. Det særlige Omraade, det her drejer sig om, nemlig hvem der rettest bør bære Risikoen for Redning af Menneskeliv